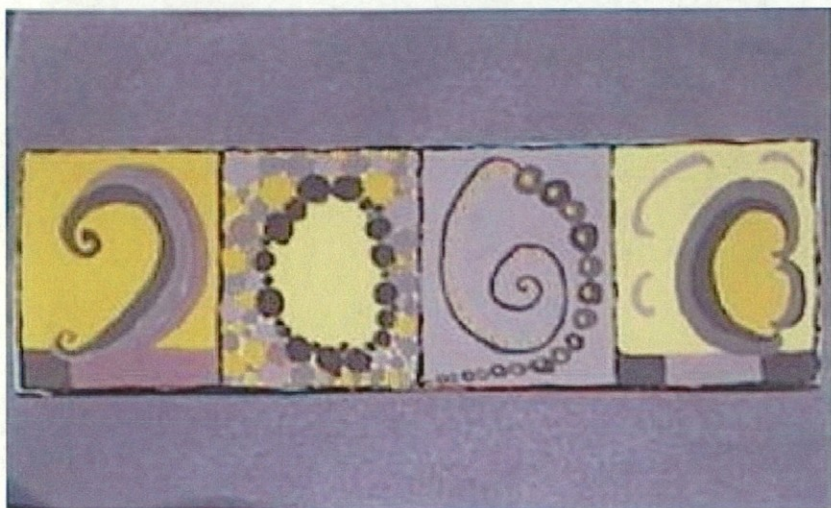

LOKVANJ

Maja Kaisersberger, 7. b

Pozdravljeni, bralci in bralke Lokvanja!

Pa nam je uspelo! Prvo številko Lokvanja v tem šolskem letu smo računalniško oblikovali in razmnožili na naši šoli. Veseli nas, da je krog dopisnikov vedno večji, zato se vam in vašim mentorjem za sodelovanje najlepše zahvaljujemo. Želimo vam prijetno branje in pričakujemo vaše prispevke za naslednjo številko.

Drage učenke in učenci!

Pred vami je prva letošnja številka šolskega časopisa Lokvanj. Vanj ste učenke in učenci zapisali misli in poročila o pomembnih dogodkih, ki so se zgodili v prvem obdobju tega šolskega leta. Veliko stvari se je dogajalo, mnogo smo se naučili in ustvarili smo obilo lepega. Čas nam je ob številnih obveznostih kar bežal in naenkrat smo se znašli v prazničnih dnevih. Nekaj svojega časa posvetite tudi prebiranju našega časopisa in ugotovili boste, da smo skupaj lahko ponosni na vloženi trud in rezultate dela.

Zakorakali smo v novo leto. Naj se vam, učenke in učenci, ob tej priložnosti zahvalim za opravljeno delo in prijazne besede, za vse napore, ki ste jih skupaj z vsemi delavci šole vložili v to, da bi bila naša šola uspešna, prepoznavna po dobrih stvareh v ožjem in širšem okolju.

V okroglem letu 2000, ki zaključuje to tisočletje in ki za mnoge pomeni leto posebnih pričakovanj in magične moči, želim vsem, učenkam in učencom, staršem in delavcem šole, da bi si znali pričarati drobne trenutke sreče, radosti, ljubezni in uspehov, ki dajo našemu življenju pravi pomen in sijaj.

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

IZ VSEBINE:

PREDSTAVLJAMO –	
PREDSTAVLJAJO SE	2
ŠOLSKA KNJIŽNICA ŠKRAT	4
ZA DVIG KVALITETE	
STAROSTNIKOV	8
PREDSTAVLJAMO UČENCE ...	14
ŠPORTNE STRANI	16
DEJAVNOSTI, ZANIMIVOSTI ..	20
ZA RAZVEDRILO	22

Naj vam leto 2000, v katerega smo stopili, natrese veliko lepih in prijetnih doživetij, radosti, sreče, zdravja, topline, ljubezni . . . naj se vam izpolni veliko želja!

Uredniški odbor

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev
OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 3 Številka: 1

Šolsko leto: 1999/2000

Izdano: Januar 2000

Uredniški odbor: Maja Kaisersberger
(glavna urednica)
Meli Bumbakovič
Saša Ljubec
Tjaša Frangež
Lara Lukman
Petra Rašl

Fotografije: Foto-video krožek pod mentorstvom Mirana Petka
Mentorica likovnih izdelkov: Darja Simonič

Glasilo so računalniško oblikovali:

Rok Kacijan
Mia Erbus
Uroš Majerič
Meli Bumbakovič
Miroslav Čorič
Jure Jazbec

Mentorici: Marta Šmigoc, Vlasta Bauman

PREDSTAVLJAMO – PREDSTAVLJAJO SE

SKUPNOST UČENCEV OŠ LJUDSKI VRT

Skupnost učencev šole sestavljajo vsi učenci. Sestankov pa se udeležujejo predsedniki posameznih oddelčnih skupnosti, in sicer imamo vsak torek, 6. šolsko uro. Izvolili smo tudi vodstvo, ki ga sestavljajo:

- ☞ Tomaž Šmigoc, 8. c, predsednik
- ☞ Lina Habjanič, 8. b, namestnica predsednika in
- ☞ Maja Kaisersberger, 7. b, tajnica.

Naša mentorica je gospa Jožica Težak. Skupnost učencev deluje po programu, ki smo ga sprejeli na začetku leta. Prvi teden v oktobru je bil Teden otroka. Tema pogovorov je bila AIDS IN SPOLNOST MED MLADIMI, pod naslovom IMAVA SE RADA. Na to temo smo organizirali šolski parlament, ki smo ga vodili sami, okroglo mizo z dr. Šolmanovo in uredili pano v šolski avli. Pet predstavnikov se je udeležilo tudi občinskega parlamenta, in sicer Tomaž Šmigoc, Lina Habjanič, Lea Ačko, Nikola Ovčar in Maja Kaisersberger. Medobčinskega in državnega parlamenta pa se je udeležil Tomaž Šmigoc. 16. decembra smo sprejeli v skupnost učencev šole prvošolce, kar smo popestrili s krajšim kulturnim programom. Organiziramo razne

Udeleženci občinskega otroškega parlamenta

10. NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT

6. decembra 1999 je v Državnem zboru RS, v Ljubljani, potekal 10. nacionalni otroški parlament na temo Imava se rada – AIDS in spolnost med mladimi. Udeležili smo se ga tudi predstavniki trinajstih občin z območja UE Ptuj.

humanitarne akcije. Sodelujemo tudi pri prodaji novoletnih voščilnic. Vključeni smo v projekta ZDRAVA ŠOLA in KVALITETNA ŠOLA. Organiziramo šolske plesse. Obravnavamo predloge, pobude, kritike ali vprašanja učencev, ki se znajdejo v nabiralniku 4P. Izbiramo najboljši odderek in učenca ter najlepše urejeno učilnico. Javno predstavljamo dosežke najboljših učencev šole.

Predsednik SUŠ:
Tomaž Šmigoc

Najprej sta vse udeležence pozdravila ljubljanska županja in predsednica Zveze prijateljev mladine Slovenije Vika Potočnik ter predsednik državnega zbora Janez Podobnik. Nato je sledil kratek pregled odgovorov na lansko temo, ki je bila Mladi in mediji. Ugotovili smo, da se je kar nekaj naših predlogov uresničilo. Naslednja točka pa je bila razprava na letošnjo temo. Tu so

mladi iz vseh slovenskih regij predstavili sklepe in predloge medobčinskih parlamentov. Poročal sem o stališčih in predlogih otroškega medobčinskega parlamenta UE Ptuj. Opazili smo, da so si mnenja in problemi mladih podobni. Po razpravi smo si privoščili kratek odmor.

Med tem časom pa so oblikovali sklepe 10. nacionalnega otroškega parlamenta. Povzel sem nekaj najpomembnejših sklepov:

- ugotovili smo, da smo premalo informirani, zato bi uvedli nov šolski program o spolni vzgoji in aidsu; na začetku leta bi delili brošure na to temo, ki bi bile tudi za slepe; na osnovnih šolah bi imeli delavnice, posvetovalnice in nabiralnike, kjer bi lahko izrazili svoje težave in povečali informiranost;
- zdravstvene ustanove bi morale imeti več posvetovalnic, posebne ginekološke posvetovalnice za mlade, organizirali bi naj tudi več predavanj;
- mediji bi morali posvetiti večjo pozornost čustvom in spolnost pravilno vrednotiti, imeti pa bi morali več mladinskih oddaj, kot sta sedaj Glasno in jasno ter Tedi;
- v družini bi se morali več pogovarjati na to temo, organizirali bi posebne izobraževalne programe za starše (šola za starše);
- na splošno moramo dobiti več informacij o zaščiti in spolnosti, narediti bi morali zavetišča za obolele z aidsom; ob fakultetah, srednjih šolah in okolici osnovnih šol bi morali postaviti kondomate, kondome pa poceniti; ljudje bi se morali testirati, za kar bi morali nameniti več sredstev;

- za spolne zlorabe otrok bi morali imeti posebna sodišča, da bi procesi potekali hitreje; več naj na tem področju postori varuh človekovih pravic; predlagali smo 6. 12. kot dan boja proti spolni zlorabi otrok;
- predlagali smo tudi, naj Cerkev posodobi svoje mnenje na področju spolnosti;
- naj se organizira poleg otroškega tudi srednješolski parlament ter naj se predvaja parlament po televiziji v celoti.

Na koncu smo izbrali še temo za naslednji otroški parlament, ki pa je **SODOBNE TEŽAVE OTROK IN MLADOSTNIKOV.**

Tomaž Šmigoc

BEREŠ, KER HOČEŠ, IN NE, KER MORAŠ Pogovor s knjižničarko

Brez knjig in knjižnice si ne moremo zamišljati šole. Knjižnica je kot srce šole, zato jo predstavljamo v Lokvanju. Za pogovor sva zaprosili knjižničarko, gospo Sonjo Dežman.

1. *Predstavite nam na kratko našo šolsko knjižnico.*

Šolska knjižnica Škrat je začela s svojim delom in samostojno knjižničarko v šolskem letu 1993/94.

V tem času se je število knjig podvojilo, knjižnica se je preselila v večje prostore in se programsko in strojno računalniško opremila, ustvarila pravljčni kotiček, čitalnico in multimedio.

V teh mesecih se sposoja in obdelava knjig modernizira, knjižnica se priklaplja v internetovo povezavo, zato je delo nekoliko oteženo. V šolski knjižnici je 7494 knjig, tako strokovnih kot leposlovnih. Vsako leto se dokupujejo knjižne novitete, predvsem za branje za bralno značko in domače branje.

Tudi število članov šolske knjižnice iz leta v leto narašča. Danes je vpisanih vanjo 692 učencev in učiteljev.

Knjižnica je odprta vsak dan, sposoja in vračanje knjig pa poteka od 10. do 14. ure. V čitalnici se lahko zadržuje vsak učenec, še posebej, če dela referat, seminarsko ali raziskovalno nalogo oz. če se želi učiti. Zato v knjižnici vladatred in mir.

2. *Kakšne knjige si učenci naše šole najpogosteje izposojajo?*

Učenci si sposojajo različne knjige, vendar primerne njihovi starosti in potrebam. Največ berejo leposlovje — za domače branje in bralno značko. Zelo privlačne so tudi novitete, o

katerih berejo v časopisih, ali pa pravljice. Poezijo pa bere zelo malo bralcev — skoraj nihče.

3. *Koliko učencev tekmuje za bralno značko?*

Letošnje leto je že tretje šolsko leto branja za Potrčevo bralno značko. Razveseljivo je, da zanjo bere vedno več učencev predmetne stopnje. Zato je bil letošnji nakup knjig namenjen knjigam za učence od 5. do 8. razreda. Podatki za lansko šolsko leto nam povedo, da se je 640 učencev naše šole prostovoljno prijavilo za bralno značko in uspešno bralo 357 učencev, kar je 55,7 %.

Letošnje šolsko leto je za vse bralne značke v Sloveniji praznično; praznujemo namreč 40-letnico branja zanjo. Zato smo se tudi na naši šoli odločili, da bomo branje za Potrčevo bralno značko začeli nekoliko drugače: medse smo povabili pravljčarko Darinko Kobal. Za konec pa načrtujemo obisk Janje Vidmar ali Dese Muck ali Bogdana Novaka ali Ivana Sivca.

4. *Kakšno je vaše mnenje o branju za bralno značko?*

Branje za bralno značko je nekaj let nazaj zamrlo. Vendar pa se vsi zavedamo tega, kako pomembno je branje za vsakega od nas, predvsem pa za mladega človeka. Branje za bralno značko je neobvezno, prostovoljno.

Bereš, ker hočeš, in ne, ker moraš. In bereš moderno čtivo, o sebi, svojih vrstnikih. Napeto, malce detektivsko, humorno in trendovsko.

5. *S katerimi dejavnostmi se bo letos predstavila šolska knjižnica?*

Letošnje leto poteka v šolski knjižnici delo nekoliko okrnjeno zaradi priklopa računalnika na internet in vpeljave novega programa. Sicer pa bo delo ostalo nespremenjeno: začetek, spremljanje in zaključek bralne značke, izdelava literarnega glasila

Čar besede moje, sodelovanje pri proslavah, razstavah, projektih, izdelava zgodovinske raziskovalne naloge, pouk knjižnično-informacijskih znanj od 1. do 8. razreda itn.

Zahvaljujeva se vam za odgovore.

Pripravili: Meli Bumbakovič
Maja Kaisersberger

ŠOLSKE URE V KNJIŽNICI

V knjižnici smo se imeli zelo lepo. Knjižničarka nam je povedala pravljico Radovedni medved in ob tem smo se zelo zabavali. Ogledali smo si vse prostore knjižnice in izvedeli, na katerih policah so knjige za nas.

Kaja Jakolič, 2. b

23. 9. 1999, smo si ogledali šolsko knjižnico. Knjižničarka nam je pokazala dosti novih knjig. Gotovo so zelo zabavne, saj so nas nekateri naslovi takoj pritegnili. Nekaj teh knjig sem že prebrala. Nato smo se še malo pogovarjali. Knjižničarka nam je pokazala knjižnico, v kateri so različni oddelki: pod črko C so Cicibani, pod P so Pionirji, pod črko M je Mladina, pod S pa je Strokovni odderek. Povedala nam je tudi, pod katero črko si lahko izposojamo knjige mi.

Tisti, ki bomo letos tekmovali za Potrčevo bralno značko, bomo spoznali tri pisatelje. Šolska ura je minila zelo hitro, zato smo se morali posloviti.

V knjižnici mi je bilo všeč. Upam, da bo še več takšnih ur slovenščine.

Nina Kmetec, 5. b

V šolski knjižnici je vedno zanimivo

Pri uri slovenščine smo obiskali šolsko knjižnico Škrat. Pogovarjali smo se o bralni znački, domačem branju in na splošno o knjigah. Govorili smo o branju knjige in zakaj jo beremo. Potem smo si šli ogledat prostore v knjižnici. Ti so majhni, a so kljub temu prijetni. Ogledali smo si odderek za učence, kjer si lahko sposodiš knjige. V knjižnici je tudi poseben odderek za učitelje. Tudi za avdio in video-kasete je majhen prostor. V knjižnici je računalnik. Dobili smo tudi nove knjige od »ta modernih« pisateljev, ki imajo zelo zanimive naslove, kot so: Dam ti zadnjo priložnost, bog; Zaljubljeni vampir ... Ura se je že bližala h koncu, zato smo se morali posloviti. Ogled knjižnice je bil zelo poučen. Upam, da bomo še večkrat imeli tako zanimive pogovore z gospo knjižničarko v naši šolski knjižnici Škrat.

Valentina Žitek, 5. b

KNJIGE VABIJO

Šolska knjižnica Škrat je še razširila ponudbo knjig. Učenci, posezite po »svežih — še toplih« knjigah. Izposodite si jih lahko vsak dan, od 10. do 14. ure.

Privlačne so, zanimive in imajo odlično vsebino. Tiste tanke, z veliko ilustracijami, bodo brali predvsem prvošolci. Tretješolci bodo brali nekoliko debelejšje slikanice, petošolci bodo brali že »prave debele« knjige, osmošolci pa že romane. Vsakemu so všeč druge in

drugačne, zato boste nekateri prebirali grozljivke, kriminalke, drugi ljubezenske zgodbe ...

O knjigah, primernih za posamezne generacije, se lahko posvetujete tudi s knjižničarko, gospo Sonjo Dežman. Naša šola pa se tudi letos vključuje v program Potrčeve bralne značke. Oglejte si sezname knjig in se odločite. Vabimo vas, da poleg obveznega domačega branja berete tudi za bralno značko.

Petra Rašl, 6. a

SREČANJE BRALCEV S PRAVLJIČARKO – PRIJETEN UVOD V TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO

V četrtek, 14. 10. 1999, smo bili na otvoritvi tekmovanja za bralno značko. Zbralo se je več kot tristo učencev. Obiskala nas je Darinka Kobal, ki je bila učiteljica in sedaj piše zgodbe. Povedala nam je pravljico o radovednem medvedku, ki je hotel vedeti, kako je živeti v mestu. Njegova mamica mu je rekla, da je v gozdu lepše, saj je v mestu zelo nevarno. Pripovedovala mu je, kako je bilo, ko so jo neznani ljudje odpeljali, potem pa je morala živeti v kletki. Medvedku se je to zdelo zelo žalostno, zato ni več imel takega veselja do mesta. Mamica medvedka mu je tudi povedala, da je nekega dne prišla h kletki deklica in si jo začela ogledovati. Ona je seveda mislila, da jo deklica hoče spustiti, zato je potisnila smrček skozi kletko in jo ugriznila. Deklica je začela jokati in spet so prišli neznani ljudje, ki so jo potem odpeljali nazaj v gozd in jo spustili. Medvedek je bil strašno žalosten, ko je slišal to zgodbo, zato se je odločil, da ne bo nikoli več pomislil na to, da bi živel v mestu.

Ta zgodbica je bila zanimiva in mi je bila všeč. Darinka Kobal nam je povedala, da

je v tej zgodbi tudi nekaj resničnega. Tista deklica je bila ona. Medvedka ji je odgriznila palec. Tako je morala iti na operacijo in potem je z vztrajnim razgibavanjem dosegla gibljivost te roke. Zaradi te nesreče je morala opustiti učenje in tako se je tudi odločila za pisateljstvo. Srečanje mi je ostalo v prijetnem spominu.

Valentina Žitek, 5. b

Pravljíčarko Darinko Kobal smo prosili za avtograme.

RESNIČNA PRAVLJICA

Obiskala nas je pravljíčarka gospa Darinka Kobal. Začela nam je pripovedovati pravljíco, v kateri je bila ona glavna junakinja.

V zgodbi se je zgodilo, da ji je medved odgriznil prst. Toda to ni bilo samo v pravljíci. Pokazala nam je roko. Palec ji je manjkal, prstanec pa je bil skrajšan. Povedala nam je tudi, da je operacija roke trajala osem ur. Pokazala nam je slike z operacije. Bile so pretresljíve. Tri leta kasneje je medved ugriznil mladega Rusa.

Ljudje so takoj zahtevali, da morajo medveda preseliti. Lastnik ga je branil. Potem so ga vseeno odpeljali v Francíjo, tam pa so ga spustili v gozd. Pravljíčarka nas je posvarila, naj v živalskem vrtu ne božamo živali, pa tudi nepoznaníh psov ne. Posebej je opozorila še nas dečke, naj vemo, kaj se lahko zgodi tudi s petardami. Dobro si bom zapomnil njene nasvete in jih upošteval.

Damijan Zorko, 4. a

Tea Golob, učenka 6. b razreda, je napisala po srečanju pismo gospe Darinki Kobal. Teo in vse nas na šoli je gospa Kobalova presenetila s prísrčnim odzivom – pismom, ki ga z veseljem objavljamo.

Draga Tea!

Najprej se ti moram zahvaliti za pozornost. Predvidevam, da nisi imela v mislih usmiljenja, in rahlo upam, da je bilo vsaj malce naklonjenosti in simpatije. Zato hvala! Sicer pa ti takoj povem, da imam grozno rada otroke in prav tako mladostnike, ki odraščajo in si gradijo svoj nazor, mišljenje Iščejo znanja, svoje ideale Razmišljajo o življenju, ki jih čaka ... Vesela sem bila in iskreno sem hvaležna gospe Sonji, da sem smela obiskati vašo šolo. Na lastne oči sem se prepričala, da imate krasno knjižničarko, gospo ravnateljico in verjetno tudi ostale učitelje. Ker pa je bil moj obisk prekratek, me niste vprašali, kako sem odraščala jaz. Ni pomembno, saj lahko izveste zdaj iz mojega pisanja. Poglej, draga Tea – zdaj si ti prijazni “most med nami”. Povem ti, in vsem, ki jim boš pokazala to pismo, da sem imela srečo, ker so me v vseh šolah učili sami fantastični učitelji. Znali so nas učiti predmeta, obenem pa so bili potrpežljivi in topli. Našli so čas za pogovor in klepet, nam odpirali oči in ušesa. Naučila sem se živeti — to pa pomeni, da rada opazujem, znam poslušati in prisluhniti, imam rada naravo, življenje in tudi sebe. Vse to privoščim tudi tebi, vsem tvojim sošolkam in sošolcem ter slehernemu na šoli. Imela sem občutek, da imate tudi vi krasne učitelje. Izkoristite to, da boste skupaj uspeli prehoditi uspešno in prijazno pot odraščanja. Naj nihče ne krene na stran pot, saj sem v svoji slikanici zapisala “sveto resnico”: KJER JE VOLJA, TAM JE POT! PRAVA, četudi je skromna ali včasih preveč trnjeva.

Takole sem se razgovorila, zdaj končujem pravljíčno: POČIL JE LONEC, IN KLEPETA JE KONEC. Zdaj si na vrsti ti. Napiši, kako živiš, odraščáš, kaj imaš rada, česa ne, kaj si želiš.

Najlepši pozdrav tebi, prav tako prijazen pa vsem ostalim na šoli.

Darinka Kobal

Litija, 18. 10. 1999

ZA DVIG KVALITETE STAROSTNIKOV

Odzivi naše šole na mednarodno leto starejših

DEJAVNOSTI MLADIH ČLANOV RDEČEGA KRIŽA

V šolskem letu 1999/2000 se MČRK srečujemo enkrat tedensko. Srečanj se udeležujeta po dva učenca iz vsakega oddelka. Prvo srečanje smo imeli 17. 9. 1999. Izbrali smo predsednico Tjašo Vedlin. Skupaj z mentorico Sonjo Pučko smo se dogovorili o programu dela v tem šolskem letu. Seznanili smo se z nalogami in stalnimi akcijami ter izdelali natančen program dela po mesecih.

Leto 1999 je bilo mednarodno leto starejših. Ker sodelujemo v projektu »Za dvig kvalitete starostnikov« (povezava z Domom upokojencev Ptuj), smo nadaljevali z obiski varovancev ob njihovih rojstnih dnevih. Obiščemo jih enkrat mesečno in jih razveselimo s kratkim kulturnim programom in darilci, ki jih izdelamo sami. Na vsak obisk se pripravljamo zelo skrbno, saj vemo, da so našega obiska zelo veseli. Želimo, da bi krepili stik s starejšimi in bogatili drug drugega, da bi se bolje razumeli in srečneje živeli.

Ves mesec oktober je bil še posebej namenjen starostnikom. Učenci so likovno in literarno ustvarjali in pripravljali izdelke, ki smo jih razstavili v Domu upokojencev Ptuj. 28. 10. 1999 pa smo pripravili kulturni program in razstavo za vse varovance doma. V letu 1999 smo izdelali 368 daril.

7. decembra smo pripravili kulturni program za starostnike Mestne četrti Ljudski vrt. 16. 12. 1999 smo se udeležili zaključne prireditve v Domu upokojencev Ptuj s kratkim kulturnim programom.

Povabljene so bile vse šole, ki sodelujejo z domom.

16. 12. 1999 pa smo v naši šoli pripravili kulturni program za babice in dedke naših učencev. S to prireditvijo pa smo zaključili leto 1999 – leto starejših.

Za vse učence in učitelje smo izdelali pentlje, ki so jih razredni predstavniki razdelili 1. decembra, ob svetovnem dnevu AIDS-a. S tem smo želeli, da so vsi učenci osveščeni o tej nevarni bolezni in kaj pomeni rdeča pentlja.

Ker pa je naša skrb namenjena tudi živalim, smo se 4. oktobra, ob svetovnem dnevu varstva živali, pogovarjali o pomoči živalim v azilu. Naša pozornost je namenjena tudi ptičkom v naši okolici. Postavili smo jim krmilnice, ki jih oskrbujemo s hrano. Okolico šole krasi 25 lojenih pogač, ki smo jih naredili in poslikali lončke. Upam, da nas bo obiskalo veliko ptic.

Tjaša Vedlin, predsednica MČRK

Anja Zelenik, 6. a

Naše enajsto srečanje

Leto 1999 je bilo posvečeno starostnikom. Na OŠ Ljudski vrt smo se v sklopu projekta Zdrava šola odločili, da sodelujemo z Domom upokojencev Ptuj. Naša družjenja, ki so se začela že v januarju, so prerasla v prijetna mesečna srečanja ob praznovanju rojstnih dni varovancev.

Septembra smo varovance doma, predvsem tiste na vozičkih, pripeljali na obisk v našo šolo; v paviljonu Ljudskega vrta pa smo jim pripravili kratek kulturni program.

V četrtek, 28.10.1999, smo se predstavili vsem varovancem doma. Sodelovali smo učenci razredne in predmetne stopnje. Organizatorice srečanja so bile ga. Sonja Pučko, ga. Darija Erbus in ga. Petra Kosi.

BABICA IN DEDEK

Babico in dedka obiskujem zelo rad. Ker živita čisto blizu, sem veliko tam. Ko sem bil še majhen, sem bil pri babici in dedku še več, saj sem imel več časa. Takrat sva se z dedijem imela zelo lepo. Ko je deževalo, sva navadno igrala karte ali šah ali pa sva gledala televizijo. Ob lepem vremenu sva bila zunaj. Vedno me je naučil kaj novega. Ampak bolj ko sem odrasčal, vedno manj časa sem imel. Zdaj me dedek vozi v šolo ali pa kam drugam, včasih mi pomaga tudi kaj narediti. Tudi z

Razstavili smo svoje pisne izdelke, v katerih smo razmišljali o starosti, o svojih babicah in dedkih; s svojimi risbami in izdelki iz plodov narave pa smo prinesli v dom čar jeseni. Potrudili smo se v pestrem in bogatem kulturnem programu.

Veselimo se novih srečanj!

Pripravil: Saša Ljubec, 8. c

Fotografije: Sašo Hojnik, 5. c

babico sem se imel lepo. Babi me je ponavadi hranila ali pa sva se igrala. Velikokrat je skuhala kosilo, ko ni bilo mame doma. Nikoli nama ni bil dolgčas. Babi nam še zdaj velikokrat skuha kosilo. Dedi in babi pa se zdaj, ko sem jaz že velik, bolj igrata z mojim mlajšim bratcem.

Z babico in dedkom sem preživel veliko lepih trenutkov in želim, da bi jih še več. Čeprav nimam več toliko časa zanju, ju imam še vedno zelo rad.

Jan Ambrožič, 5. a

IZLET

Z babico in dedkom sem preživel veliko lepih dogodkov. Enega izmed najlepših sem si dobro zapomnil.

Med počitnicami sem si zaželel preživeti nekaj časa pri babici. Babi je bila tega zelo vesela. Popoldan sem šel k njej, da sva se pripravila za izlet, ki sva ga imela v načrtu za naslednji dan. Babi je naredila večerjo, potem pa sva šla spat. Naslednji dan naju je dedi odpeljal do avtobusne postaje. Z avtobusom sva se odpeljala na

Grajenščak, kjer imata babi in dedi vikend. Tam je lesena hišica, ob kateri raste gozd. Igrala sva se različne igrice in babi mi je brala vedno eno in isto pravljico, ker so mi bile zelo všeč slike in njena vsebina. Zvečer sva si prižgala svečo in opazovala oblake. Odpravila sva se spat. Naslednje jutro je po naju prišel dedek in naju odpeljal domov.

Tega ne bom nikoli pozabil. Upam, da bova imela še kdaj tako lep izlet.

Tomaž Korpar, 5.a

BABICA, MOJA PRIJATELJICA

Moja babica je prijazna, ljubeča in predvsem »staromodna«. K njej se zatečem, ko potrebujem koristen nasvet ali ko sem osamljena. Pomaga mi v težkih trenutkih, kadar se ves svet obrne proti meni. Vedno je nasmejana in nikoli tečna. Je zelo aktivna, saj rada nakupuje, hodi v cerkev in potuje. Včasih zaide v toplice, saj obožuje vodo in sonce. Rada hodi v službo, ker ima samo še nekaj let do upokojitve. Obožuje dolge pogovore s

starimi ljudmi in rada govori o drugih ljudeh, njihovih lastnostih in navadah. Ima rada otroke, še posebej mene in mojega brata. Vedno nama prinese veliko sladkarij, ki jih obožujemo.

Tako babico je res lepo imeti. Upam, da se ne bo nikoli spremenila. Zelo jo imam rada!

Patricija Fridl, 7. c

NA MORJU

Veliko časa preživim z dedkom in babico. Večkrat se odpravimo na zabave, na morje in v toplice. V spominu mi je najbolj ostalo morje.

Zjutraj smo odšli na morje. Med potjo proti slovenski obali smo se večkrat ustavili, saj sm imeli zraven tudi psičko Lano. Pot je bila zelo zabavna. Hitro je minilo in že smo parkirali pred kampom. Dedi je prinesel ključ od prikolice. Takoj smo parkirali pred šotorom. Dedek in babica sta razpakirala, jaz pa sme se odšla kopat s teto in stricem. Kmalu za tem sta za nami prišla še dedek in babica. Z veseljem se nas je vseh pet namočilo v hladni, vendar prijetni vodi. Dedek je napihnil blazino in že sva odplavala proti globlji vodi. Opazovala sva školjke, ribe in ježe na dnu morja. Takrat sva videla

ladjo, ki je plula proti nama. Zaradi varnosti sva odplavala proti obali. Babica naju je nestrpno pričakovala. Pravila mi je, da sem več v vodi kot na kopnem. To je držalo, kadar nisva z dedkom plavala, sem se jaz igrala v vodi. Zvečer smo se odpravili v mesto, kjer je bila zabava. Tisti večer sem spoznala tudi prijateljico. Zvečer sem hitro zaspala. Zjutraj smo imeli zajtrk in odšli smo se kopat. Takrat smo vzeli tudi psičko Lano. Čofotali sva po vodi in se zabavali. Odkrili sva bazen s toboganom. Nekajkrat sem se peljala po njem, potem pa sem se naveličala. Bolj mi je bilo všeč kopanje v morju. Dedek mi je prinesel cel kup školjk z moskega dna. Te še sedaj hranim. Sedem dni mi je zelo hitro minilo.

Eva Gaiser, 5. b

PRI BABICI

Rada grem k babici, ker mi je ob njej zelo lepo. Igrava se človek ne jezi se. Tudi šah včasih igra. Ko je lepo vreme, greva na sprehod. Takrat zavijeva tudi v park.

Nuša Črešnik, 2. b

SREČEN SEM BIL PRI BABICI IN DEDKU

Pri babici in dedku sem živel od rojstva do četrtega leta starosti. Potem smo se preselili v Ptuj. Pri babici in dedku sem preživel veliko lepega. Za drugi rojstni dan sem dobil moder policijski motor. S tem motorčkom sem se odpeljal po stopnicah navzdol. Takrat sem tako jokal, da so bile skoraj vse stopnice mokre. Drugi dan sem že pozabil na padec in se spet vozil kot največji divjak na svetu. Ko smo se preselili v Ptuj, je bilo spet vse drugače. Sprva nisem imel družbe. Čez nekaj časa sem si jo že našel. Najboljše volje pa sem bil, ko sem bil pri babici in

dedku. Dedka ni bilo vedno doma, saj je moral veliko delati. Po poklicu je pleskar. Počasi sem odraščal, poleti sem hodil z babico in dedkom na morje. Bilo je super. Sedaj sem že velik in bolj razumem starejše zadeve. Najbolj pa me je bilo strah, ko je bila babi v bolnišnici. Ne spomnim se, kaj je bilo narobe, a je ozdravela. Sedaj je v bolnišnici dedek. Padel je z lestve in si zlomil nogo. Upamo, da bo hitro ozdravel. Zelo rad sem s prijatelji, a za super babico in super dedka si še vedno vzamem čas.

Miha Kranjčič, 5.a

PRADEDEK

Imam pradedka, ki živi skupaj z mojo družino, babico in dedkom. Lani, 15. decembra, je bil star 100 let. Kljub tako visokim letom je še zdrav. Jeseni rad pobira orehe. Najlepše in najdebelejše orehe si odnese v sobo, da jih poje. Mrzle zime nima rad. Takrat z dedkom večkrat ob večerih kartata in igrata šah. Spomladi je pradedek spet pri močeh. Sprehaja se

okoli hiše. Ko pa že zasije vroče sonce, se odpravi na teraso, kjer malo zadremucka. Večkrat gre tudi sam v samopostrežbo Živila. Zelo rad prebira časopise kar brez očal. Nato pa z dedkom debatirata o politiki.

Zelo sem ponosna, da imam takega pradedka.

Jana Petek, 7. a

Tanja Zelenik, 6. c

SANJALA SEM, DA SEM STARA

Nekega deževnega dne sem bila zelo utrujena in odločila sem se, da grem zgodaj spat. Zaspala sem zelo hitro in v moje misli so se prikradle sanje. Začele so se tako, da sem praznovala rojstni dan, vendar ne osemnajstega ali dvajsetega, ampak petinšestdesetega. Na moji skromni zabavi je bilo le nekaj najožjih sorodnikov. Živela sem v veliki hiši, ki je bila skromno opremljena. Tu sem živela z možem, ki je bil malo bolj siv od mene. Sama sem imela tudi precej gub in sivih las. Na zabavo so prišli moj

brat, s svojo tričlansko družino, moji otroci, ter pet vnukov in vnukinj. Zabava je bila kratka. Po zabavi sem šla ven na svež zrak ter premišljevala o svoji starosti. Zavedala sem se, koliko lepih let sem preživela in da mi jih ni prav dosti več ostalo. Vendar sem se zadovoljila s tem, saj so leta, ki so bila že za mano, bila zelo lepa.

Zjutraj me je ob sedmih prebudila budilka. Bila sem vesela, da sem stara komaj trinajst let in ne petinšestdeset.

Maja Kovač, 7. c

ZAKAJ RAD-A OBIŠČEM BABICO IN DEDKA?

Odgovore so zapisali učenci 2. b razreda.

- ☞ Z dedkom se igram.
Nejc
- ☞ Rad imam dedka in babico, ker mi vse kupita.
Mitja
- ☞ Babico in dedka obiščem, ker ju imam rada.
Patricija
- ☞ Dedija in babico rada obiščem zato, ker se ob njiju zabavam.
Nuša Č.
- ☞ Babico in dedka grem obiskat zato, ker ju imam rad.
Matevž L.
- ☞ Ker sta zelo prijazna.
Ana
- ☞ Ker se vozimo z motorji, pasemo ovce, sekamo drva.
Gregor F.
- ☞ Rada obiščem babico in dedka, ker ju imam rada.
Maja
- ☞ Jaz grem rada k babici in dedku, ker jima lahko vse zaupam, ker sta prijazna z mano in ker imam tam svojo sobo, papagaja in zibelko in ker se z mano zelo rada igrata.
Kaja J.
- ☞ Zato, ker mi vse kupita in ker se imamo radi.
Anja Ž.
- ☞ Zato, ker ju imam rada in tudi zato, ker mi nekaj kupita.
Ina N.
- ☞ Babico in dedka rad obiščem zato, ker ju imam rad in ker se skupaj igramo.
Sašo V.
- ☞ Ko grem k babici in dedku, napišem nalogo in se igram z dedijem človek ne jezi se in šah.
Grega L.
- ☞ Zato, ker ju imam zelo rad in zato, ker sta prišla na moj rojstni dan, sem jima zelo hvaležen.
Domen U.
- ☞ Jaz grem rada k dediju in babici, ker živita v naravi in jima rada pomagam.
Sandra M
- ☞ Ker ju imam rad in mi prebereta pravljico.
Arif
- ☞ Zato, ker se z njima igram.
Matic B
- ☞ Jaz obiščem babico, ker mi kupi napolitanke in čokolado.
Kaja V.
- ☞ Babico in dedka rada obiščem zato, ker se igramo in gledamo televizijo.
Tamara

PREDSTAVLJAMO UČENCE

*Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova,
poskusi*

*vnovič
in zopet
in znova.*

(Tone Pavček)

Za najboljšo učenko razredne stopnje je bila v šolskem letu 1998/99 izbrana ANJA DANGUBIČ, takrat učenka 4. c razreda.

SUŠ je ob koncu šolskega leta 1998/99

izbrala najboljša učenca šole.

Anja je odlična učenka, se lepo obnaša, je prijazna, pozorna, vljudna in urejena. Pomaga sošolcem pri učenju. Uspešno zastopa šolo na športnem področju, sodeluje v različnih krožkih in tekmuje v znanju. Je vzornik drugim učencem, skrbi za urejenost v šoli in v okolici, ima dober odnos do učencev in odraslih, je družabna, odkrita in poštena.

V šolskem letu 1998/99 je dosegla: Vegovo priznanje, priznanje Veš...Vem, Vesela šola, sodelovala je pri raziskovalni nalogi, s katero je dosegla zlato priznanje.

Za najboljšega učenca predmetne stopnje je bil v šolskem letu 1998/99 izbran TOMAŽ ŠMIGOC, takrat učenec 7. c razreda.

Tomaž je odličen učenec, razvija prijazen odnos do učiteljev in učencev, prizadeva si za dobre medsebojne odnose, vodil je oddelčno skupnost, pomaga učencem pri učenju, je vzornik mnogim učencem, je pozoren, vljuden in urejen. Prizadevno vodi skupnost učencev šole.

Uspešno zastopa šolo na tekmovanjih iz znanja, sodeluje v različnih krožkih (računalništvo, novinarski krožek), obiskuje glasbeno šolo in je član pihalnega orkestra Ptuj. Skrbi za urejenost šole, učilnic in okolice.

V šolskem letu 1998/99 je dosegel:

ŠOLSKA TEKMOVANJA:

Logika – 1. mesto

Zgodovina – 1. mesto (bronasto priznanje)

Vesela šola – 1. mesto

Matematika – 2. mesto (bronasto Vegovo priznanje)

Fizika – 1. mesto (bronasto Stefanovo priznanje)

Kemija – 1. mesto (bronasto Preglovo priznanje)

REGIJSKA TEKMOVANJA:

Zgodovina – 3. mesto (srebrno priznanje)

Vesela šola – 2. mesto

Matematika – 5. mesto (srebrno Vegovo priznanje)

Fizika – 3. mesto (srebrno Stefanovo priznanje)

Kemija – 3. mesto (srebrno Preglovo priznanje)

DRŽAVNA TEKMOVANJA:

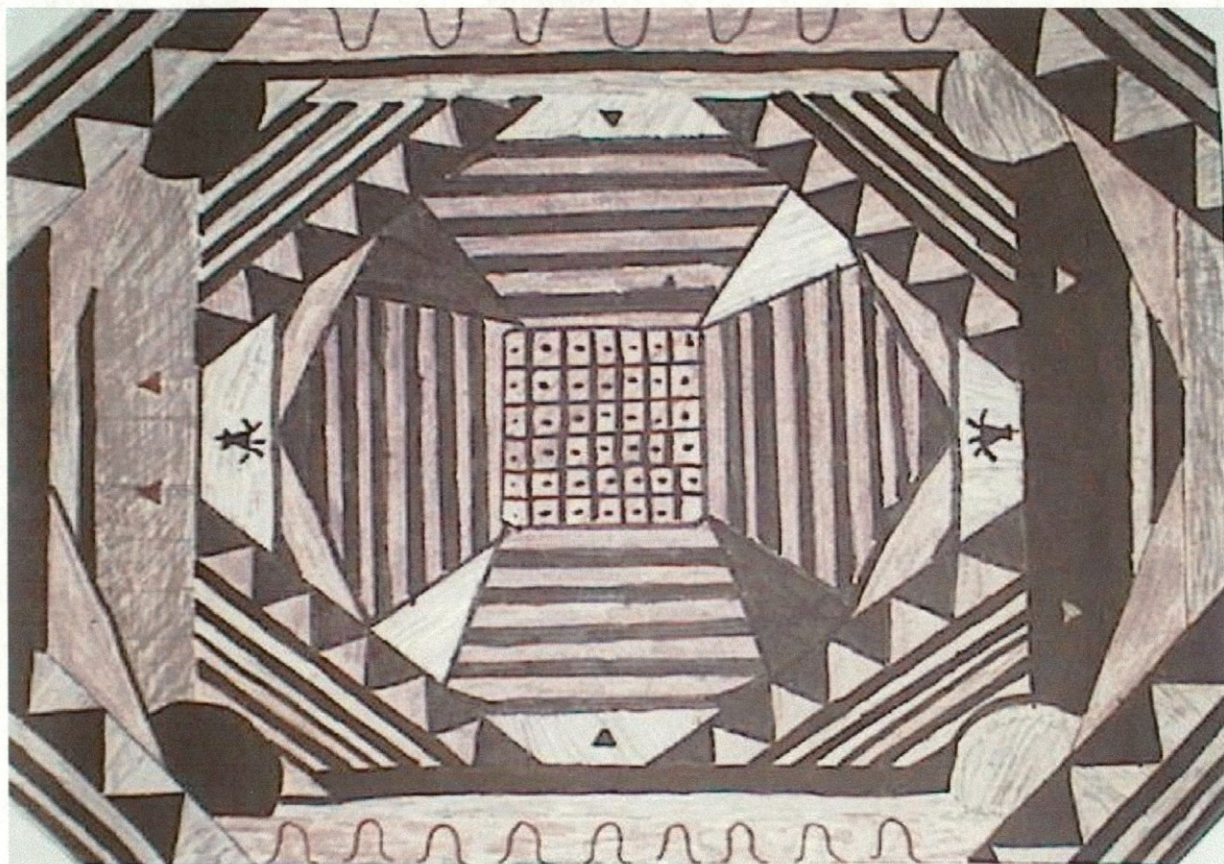
Zgodovina – zlato priznanje

Sodeloval je tudi pri raziskovalni nalogi, kjer je dosegel srebrno priznanje.

Obema, Anji in Tomažu, iskreno čestitamo. S svojim znanjem, ustvarjalnostjo in dobrosrčnostjo osrečujeta sebe ter pripomoreta k uspehu svojih sošolcev in ugledu šole.

Mentorica SUŠ:

Jožica Težak

Maja Jurgec, 4. c

SONCE, MORJE IN ŠOLA V NARAVI

Septembra 1999 smo šli v šolo v naravi. Tja smo se peljali z avtobusom in se že med vožnjo veselili prihoda v Portorož.

Končno smo prispeli do hotela Jadranka. Iz avtobusa smo pograbili potovalke in se odpravili v hotel. Hitro smo odšli na kosilo, nato pa plavat. Vsak dan smo hodili na plavanje. Po vsaki večerji pa smo hodili tudi na dolge sprehode.

Nikoli ne bom pozabil izleta z ladjo. V torek zjutraj smo se morali zbuditi ob 7.30. Ko smo se umili in oblekli, smo takoj odšli na zajtrk. Odpravili smo se do pristanišča. Vstopili smo na ladjo, se usedli in že smo izpluli. Peljali smo se mimo Pirana. Bili smo že blizu Kopra, a smo se obrnili in odpluli v portoroško pristanišče.

V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč. Žal mi je bilo le, ker nismo ostali še kak dan.

Matej Gregorec, 4. b

SPREHOD PO PIRANU

Najbolj se spomnim, kako smo šli po večerji na sprehod v Piran. Šli smo mimo Bernardina, hotela, ki je zgrajen v skalo. Ogledali smo si cerkev Sv. Jurija, Tartinijev trg in hišo benečanko. Tartinijev trg je znan po skladatelju in violinistu Tartiniju. Bil je lepo.

Doroteja Kotnik, 4. b

PLAVALNI TEČAJ

(Dnevnik)

Ponedeljek

Ponoči sta me bolela trebuh in glava. Ko sem se zjutraj zbudila, nisem smela v šolo. Bila sem zelo žalostna. Lahko sem samo ležala na kavču in čakala, da bo noč in bom šla spat.

Torek

Zjutraj mi je bilo še slabo, zvečer pa mi je temperatura že padla, zato sem prisilila mamo, da lahko grem naslednji dan v šolo.

Sreda

Imeli smo pouk. Komaj sem čakala, da gremo na plavalni tečaj. Ura je bila 10.30 in šli smo. Prišli smo v velik prostor z dvema bazenom. Eden je bil velik, drugi majhen. Šli smo v majhnega. Tam smo se razgibavali. Najljubša vaja so mi bile sklece. Potopiš se, potem te pa voda dvigne na površino. Končno smo šli v velik bazen. Najprej smo plavali 10 x 25 metrov. Učitelj me je pohvalil in rekel, da dobro plavam. Malo smo še plavali, nato

pa šli iskat ključ. Učitelj mi ga je vrgel kar daleč, a sem ga vseeno našla. Nato mi ga je vrgel še dalje, pa sem ga tudi dobila. Vprašal me je, če bi poskusila preplavati cel bazen brez vdiha. Privolila sem. Malo sem si še odpočila, potem pa šla na skakalnico. Učitelj mi je rekel, da naj naredim tri globoke vdihe, nato pa skočim na glavo. Naredila sem, kakor je rekel. Ko sem plavala pod vodo in sem bila že nekje na koncu, mi je zmanjkalo zraka. Rekla sem si, da lahko preplavam in uspelo mi je. Ko sem pomolila glavo iz vode, je bilo tam že veliko otrok. Vsi so me spraševali, kako sem ga lahko preplavala in mi čestitali. Končno so šli vstran in sem si lahko odpočila. Malo smo še bili v malem bazenu, potem pa smo se šli obleč in obut. Zunaj nas je že čakal avtobus. Takrat je bilo zame konec tega prelepega dneva.

BILO JE SUPER!

V ponedeljek smo šli učenci našega razreda na plavalni tečaj v Terme Ptuj. Ko smo prispeli, so nas plavalni učitelji razdelili v več skupin. Že prvi dan smo plavali, iskali ključ in skakali s skakalnice. Ves teden je bil naporen. Vsak dan smo plavali hrbtno, kravl in žabico. V sredo smo šli tudi v bazen z masažo. Zadnji dan smo imeli testiranje. Osvojila sem srebrnega delfinčka. Bilo je super!

Jasna Levanič, 3. b

Petek

Petek je bil prav poseben dan. Vsi smo šli v mali bazen. Seveda smo se v petek tudi razgibavali. Potem so tisti, ki so šli tekmovali za bronasti delfinček, šli v velik bazen. Enako so naredili tisti, ki so šli tekmovali za srebrnega. Za zlati delfinček pa smo šli na konec bazena. Tekmovali smo po parih. Jaz in Aleks, Nina in Anja, Domen pa Sašo. Začelo se je tekmovanje. Prvi sta plavali Anja in Nina. Žal ga je osvojila samo Anja, čeprav je Nina tudi zelo dobro plavala. Nato sta plavala še Sašo in Domen. Končno sva prišla na vrsto še jaz in Aleks. Na začetku sem bila jaz prva, potem pa me je Aleks pri kravlu prehitel. Vseeno mi je, saj sva oba osvojila zlati delfinček. Na koncu so nas učiteljice metale v vodo. Konec plavalnega tečaja je bil zelo dober, čeprav sem prva dva dni manjkala zaradi bolezni.

Katarina Lotrič, 3. b

ISKANJE KLJUČA

Prvi dan me je bilo kar malce strah, a sem se hitro navajala. Ko smo bili v malem bazenu, smo najprej telovadili in se razgibali. Potem smo šli v veliki bazen, kjer smo iskali ključ. Enkrat sem bila na vrsti tudi jaz. Kaj mislite? Sem ga našla? Seveda sem ga, saj sem imela vodna očala! Tudi v petek smo iskali ključ. Skočila sem v vodo in ga iskala. Zagledala sem ga šele takrat, ko mi je že skoraj zmanjkalo sape. Mislila sem, da se bom zadušila. Sreča! Uspelo mi je in sem prišla na površino s ključem v roki. Tudi na noge sem skočila. Enkrat mi je uspelo, da sem skočila na glavo. Za srebrnega delfinčka smo morali preplavati veliki bazen petkrat v krogu. Bila sem utrujena.

Lina Antolič, 3. b

KAJ MI JE BILO NAJLEPŠE?

Prvi dan mi je bil zelo všeč. Dali so me k najboljši skupini. Zelo sem bila vesela. Najlaže mi je bilo plavati žabico. Na koncu sem dobila srebrnega.

Ana Brenčič, 2. b

Zadnji dan sem dobila srebrnega delfinčka. Bila sem zelo vesela, saj sem lani dobila bronastega delfinčka.

Tea Kelc, 2. b

Veliko smo plavali: žabico, kravl in hrbtno. Osvojila sem srebrnega delfinčka.

Maja Šarc, 2. b

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V torek, 23. novembra, smo se zbrali ob 9. uri pred šolo. Bil je lep dan, pa tudi snega je bilo dovolj. Vsi tretji razredi smo odšli na nogometno igrišče Partizan. Med razredi smo tekmovali v najrazličnejših igrah na snegu.

Tekali smo s hrbtom nazaj, vlekli sani, tekmovali z obroči in na koncu vlekli vrvi. Skoraj v vseh igrah je bil naš razred najboljši. Dosegli smo skupno prvo mesto in dobili diplomo.

Po končanih igrah smo odšli nazaj v šolo na malico. Ko smo se najedli in odpočili

po napornih igrah, smo odšli na šolski travnik. Želeli smo narediti zimski grad. Nekateri so imeli s sabo lopatice, drugi pa smo se dela lotili kar z rokami. Sneg smo nanosili skupaj, da je nastal velik hrib. Vanj smo naredili velike luknje in predore. Grad je bil zelo lep. Na koncu smo vtaknili v luknje roke in se skupinsko slikali.

Športni dan je bil zanimiv, čeprav smo bili na koncu vsi zelo utrujeni.

Matej Drevenšek, 3. a

ŠOLA V NARAVI – KOPE 1999

V soboto, 18. 12. 1999, smo se zgodaj zjutraj polni pričakovanja zbrali pred šolo. Starši so se kar malo težko poslovili od otrok in z mešanimi občutki smo se odpravili proti Pohorju.

Kope so nas sprejele s prelepo snežno odejo, s pravo zimsko idilo. Najprej smo se nastanili v Partizanskem domu. Po obilnem kosilu pa smo se (eni s strahom, drugi z veseljem) podali na smučišče. V naslednjih dneh smo bili zelo zaposleni. Vsak dan smo veliko smučali, sprehajali smo se, sankali po zadnjici, kepali, lajali v

luno in še bi lahko naštevali. Pisali smo dnevnike, spise, risali, izdelovali snežinke in druge okraske za jedilnico v koči.

Prehitro je prišel dan, ko smo imeli tekmo. Tako pravo, s pravimi količki. Eni so imeli na progi srečo, drugi pa tremo, vsi pa smo se spustili po strmini kot pravi smučarji. Utrujeni smo težko čakali na zaključni program in podelitev diplom najboljšim. Obiskal pa nas je tudi Božiček, ki se je ves teden smukal nekje med nami in nas razveselil z vrečo bonbonov.

Zadnji dan smo pošteno utrdili smučarsko znanje, saj smo presmučali kar nekaj »kilometrov«. Besede *izpluži-pluži-hop-zavoj* nam bodo še dolgo odzvanjale v ušesih. Po obilnem kosilu (moramo

priznati, da so nas kuharice kar malo razvajale) smo se odpravili proti domu. Bilo je naporno, vendar nepozabno, saj smo se vsi naučili smučati.

Petošolci

DEJAVNOSTI, ZANIMIVOSTI

V GLEDALIŠČU

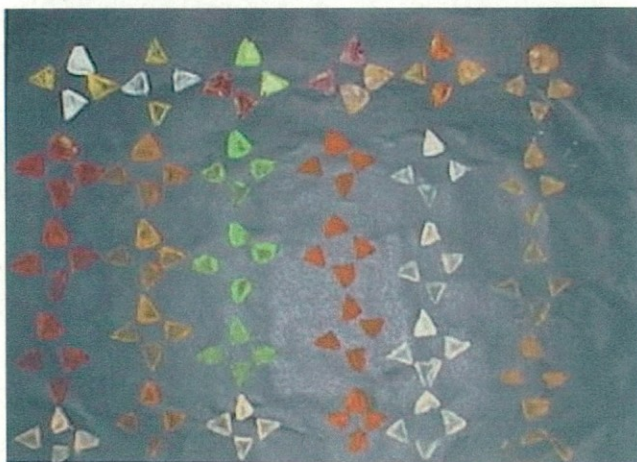
Bili smo v gledališču. Predstava je govorila o škrtu, ki je padel iz pravljice. Natopale so pravljичne osebe. Predstava nam je bila všeč. Posebno me je prevzel oder, ker je prikazoval grad.

Anja Žlender, 2. b

»SEDMA UMETNOST« NA NAŠI ŠOLI

Letos imamo prvič na šoli krožek medijske vzgoje. Pobudo za krožek je dala mentorica, ga. Ksenija Ličen. V krožek smo se vključili predvsem učenci osmih razredov, zanimanje za krožek pa se je še povečalo, ko smo predstavili svojo najpomembnejšo dejavnost, tj. snemanje filma. Napisali smo scenarij, izvedli avdicije za glavne in stranske vloge, večina dela pa nas še čaka. Film bo prikazal probleme iz najstniškega življenja. Več pa boste izvedeli, ko si boste ogledali film. Držite pesti, da nam bo uspelo.

Jasmina Vojsk, 8. c

Špela Težak, 5. b

MALE SIVE CELICE

V torek, 19. 10. 1999, smo se ob 10 uri z avtobusom odpravili v Ljubljano, na snemanje oddaje Male sive celice. Med potjo smo imeli postanek v Trojanah. Ko smo prispeli v Ljubljano, smo imeli še veliko časa. Šli smo na ogled nebotičnika. Prispeli smo na vrh in ugotovili, da je zaklenjeno. Nato je bil že čas, da se vrnemo v stavbo RTV, kjer se je odvijalo snemanje. Šli smo v svojo garderobo. Čez nekaj časa so poklicali tekmovalce in nas naličili. Imeli smo še nekaj časa, da smo pojedli sendviče. Potem smo odšli v studio na snemanje. Namestili smo se za mize, na katerih sta bila mikrofona in televizija. Naši nasprotniki so bili učenci iz Šenčurja.

Po drugi igri smo prevzeli vodstvo in ga obdržali do konca. S tribune so nas bodrili in glasno navijali za nas naši sošolci. Zadnja igra ni več vplivala na rezultat, a bi nam pravilen odgovor prinesel še knjižno nagrado. Ker pa na to vprašanje nismo pravilno odgovorili, je dobila knjige bolnišnična šola splošne bolnišnice v Mariboru. Nato smo si še čestitali. Vsi tekmovalci smo šli po nagrade. Ker je naša ekipa zmagala, so nas skupaj z navijači pogostili v McDonald'su. Srečni smo se odpeljali proti domu.

Miha Rosič, 6. c

FAKULTATIVNI POUK RAČUNALNIŠTVA

Prvi dan računalništva mi je bil zelo všeč, saj smo bili na internetu. Prvič sem uporabljal iskalec www.matkurja.com. Iskali smo lahko po zemljevidu, po naslovih in drugo. Brskal sem po strani, ki opisuje Čatež. Moji sošolci so našli stran o hotelih Morje, kamor smo šli tudi v šolo v naravi. Fakultativni pouk računalništva obiskujem že tretje leto. Doma imam računalnik, s katerim sem napisal ta spis. S pomočjo računalnika rad

rišem, pišem, se igram, ... Uspešen sem pri strateških igrah, igram pa tudi druge. Z računalnikom pišem zgodbe, spise in tudi krajše knjige. Na njem se dobro znajdem, posebej, če ni nobenega starša zraven. Ne mislite si, da sem kakšen heker kot v kakšni nadaljevalki ali filmu, živim kot normalen otrok. Dostikrat preko računalnika poslušam glasbo.

Žan Milić, 4. a

PREDSTAVITEV MADAGASKARJA

V sredo, 24.11. 1999, smo v telovadnici gostili moža z Madagaskarja. Ime mu je bilo Josef. Pripovedoval je o zanimivih dogodkih, ki so se mu zgodili na otoku Madagaskar. Tako je pripovedoval, kako je preživel srečanje s krokodilom. Za konec je povabil nekaj učencev na oder, da so skupaj peli in igrali.

Primož Kekec, 6.c

NARAVOSLOVNI DAN

V petek, 29.10.1999, smo se odpravili v gozd. Imeli smo naravoslovni dan. V Ljudskem vrtu smo se razdelili v skupine. V naši skupini smo bile Larisa, Mojca, Monika in jaz. Iz parka smo se odpravili proti Babosekovi grabi. Ko smo prišli do tja, smo malicali. Do tja so hodili v vrsti, naprej po skupinah. Učiteljica nam je razdelila liste. Naš naslov je bil ZELIŠČA IN GRMOVJE. Z naslovom sicer nismo bile zadovoljne, ampak smo se sprijaznile. Začele smo nabirati. Nabrale smo praprot, lesko, grmovnico in

borovnico. Bolj proti SV pa jagodo, zajčjo deteljico in malino. Tudi šipek smo dale v škatlo. Videle in nabrale smo tudi nekaj gob, ena od njih je bila prašnica. S koreninami vred smo izpulile borovnico. Tudi mladi hrast in gaber sta dobila prostor v naši škatli. Videli smo fazana, mravlje, pajke in polža, ki smo ga vzele s seboj. Prečkali smo potoček in se vrnili nazaj pred našo šolo.

Sanja Zupanič, 4. a

JESENSKE POČITNICE

24. oktobra so se pričele jesenske počitnice. Preživela sem jih zelo lepo. Bila sem v Ljubljani pri bratrancu. Že v petek po končanem pouku smo se s starši odpravili na pot. Prispeli smo okrog šestnajste ure popoldan. Tam smo bili dva dni. Prvi dan sva bila z bratrancem s kinu in sva se vrnila pozno zvečer. Drugi dan sem slišala od tete, da je v Ljubljani sejem avtomobilov. Potem me je bratranec vprašal, če bi šla z njim. Šla sva do njegovega prijatelja. Skupaj smo šli na sejem. Tam so bili razni avtomobili. Nastopal je pevec Vili Resnik in skupina

Sendi. Malo smo poslušali, potem pa smo nekaj pojedli. Predstavniki podjetja Daewoo nam je dal listek za brezplačno pijačo. Nato je Vili rekel, da bomo brcali na gol. Jaz sicer nisem prišla na vrsto. Tisti, ki je dal gol, je dobil nogometno žogo. Potem je bilo sejma konec. Čisto praznih rok se nismo odpravili domov. Dobili smo kapo in koledar.

Jesenske počitnice so mi bile všeč, saj je v Ljubljani bilo zabavno.

Ines Tašner, 6. c

ZA RAZVEDRILO

O MODI

Moda se iz dneva v dan spreminja. Še včeraj so bile moderne rožnate bluže z okrasnimi gumbi in pisane hlače, danes pa so moderne ozke hlače, oprijete majice s kapucami, jopice, dolga ali podaljšana krila z velikim razporkom, dolge obleke, prav tako z velikim razporkom, kratki puloverji... Barve so svetle in temne. K svetlim lahko prištevamo umazano belo, belo, svetlo rumeno, svetlo modro, k temnim pa črno, temno modro, rjavo. .. Moda je torej nekaj posebnega in ne predstavlja samo oblačil, ampak vse od pet do glave. Zelo pomemben je make-up, ki ga moramo uskladiti z oblačili. Moderna so svetla senčila za oči, saj poudarjajo naravni videz. Tudi pri izbiri frizure moramo paziti, če želimo poudariti modo 20. stoletja. Na srečo so moderni tako kratki kot tudi dolgi lasje. Uživajte v izvirnosti in lastnem stilu.

Meli Bumbakovič, 7. b

ŠALE

Kruta:

»A kdaj pretepate svoje otroke?«

»NE. No, ja, razen v samoobrambi...«

»Sedaj pa vam bom nazorno ilustrirala, kaj imam v mislih,« je rekla učiteljica in — zbrisala tablo.

»Janezek, povej mi dva zaimka!«

»Kdo, jaz?«

»Pravilno«

»Janezek, povej mi en primer dvojnega zanikanja!«

»NE poznam NOBENEGA!«

»Odlično!«

Šola je kruh.
Mi radi stradamo.

Šola je kot sladkorček.
Mi smo pa diabetiki.

Tovornjak se bliža predoru. Pred njim
stoji opozorilna tabla: »Višina 4 m!«
Eden od voznikov reče: »Kaj pa sedaj?
Najin kamion je pol metra višji!« Drugi
pa odvrne: »Nič hudega! Saj ni nobenega
policaja! Pelji!«

Saša Ljubec

1. **R** _ _ _ _

1. je podobna labodu

2. _ **I** _ _ _ _

2. je majhna riba

3. _ _ **B** _ _

3. ima poševne veje

4. _ _ **N** _

4. poleti močno sije

5. _ _ **I** _ _

5. je zelena in lahko skače

6. _ _ **K** _ _

6. rastlina, ki raste v ribniku

Ana Brenčič, 2. b

1. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

2. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

3. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

4. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

5. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

6. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

7. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

- 1.) ime naše države
- 2.) najbolj priljubljena TV postaja pri nas
- 3.) prevozno sredstvo
- 4.) drugo ime za mesec svečan
- 5.) naše najstarejše primorsko mesto
- 6.) tropski sadeži
- 7.) maše glavno mesto

Meli Bumbakovič, 7. b

1. **G** _ _ _

1. jo jemo

2. _ _ **O** _

2. ima kapo

3. **Z** _ _ _

3. žival, ki ima dolga ušesa

4. **D** _ _ _

4. drevo ima

Sandra Mahorič, 2. b

HOROSKOP

OVEN (21. 3. – 20. 4.)

Trenutno se ne počutite najbolje, saj ste zaradi nekega nerešenega problema žalostni. V svoje življenje boste vnesli spremembo, ki vam bo prinesla posebno pohvalo.

BIK (21. 4. – 20. 5.)

Zadela vas je nenadna sreča, pa vseeno niste najbolj zadovoljni. V prihodnosti pričakujte pismo oziroma pomembno sporočilo.

DVOJČKA (21. 5. – 21. 6.)

Na nekoga ste bili jezni, a se boste pobotali z njim. Zaupajte mu, saj vam ni hotel ničesar slabega.

RAK (22. 6. – 22. 7.)

Ker ste se pravilno odločili, se vam bo to obrestovalo. Pa vendar vam bo nekdo prekrižal načrte.

LEV (23. 7. – 23. 8.)

Nenavadna sreča je povzročila nihanje v vašem počutju. Še naprej vas čaka veliko novega in vznemirljivega.

DEVICA (24. 8. – 23. 9.)

Neka oseba vam je napletla nesrečo. Posvetujte se s prijateljem in zagotovo vam bo pomagal.

TEHTNICA (24. 9. – 23. 10.)

Prijatelj vas je seznanil z neko osebo, ki se vam sedaj zdi super, v prihodnosti pa bo na vas naredila slab vtis.

ŠKORPIJON (24. 10. – 22. 11.)

Spremenili ste svoje življenje, kar vam je svetoval prijatelj. Zaradi tega vas čaka sreča, ki pa si jo boste morali ustvarjati sami.

STRELEC (23. 11. – 21. 12.)

Prijatelj vam je pomagal, da ste našli pravo ljubezen. Imeti morate voljo in vse bo v redu.

KOZOROG (22. 12. – 20. 1.)

Zaradi nekega dogodka ste uvedli odločno spremembo. Vse vam bo šlo kot po maslu.

VODNAR (21. 1. – 19. 2.)

Prijatelj vam je podaril nekaj, kar si že dolgo želite. Prineslo vam bo nove in nove uspehe.

RIBI (20. 2. – 20. 3.)

Nekdo vam je pomagal do slave v družbi, to pa bo občutno vplivalo tudi na uspeh in ljubezni.

Petra

